

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Den Anden svarer

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen04valshoot-idm140208213264128/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik

Jeg tænker det alt fra min grønne Gaard
mellem Frugttrær og kalkede Gavle:
inddelt i Gaarde og Haver og Hegn,
al Verden Tavle ved Tavle.

Saa, velkommen under mine Valnødtrær
og i mine Plovjærmsriger,
ved Dagværk og Afteners dæmpede Dans
til Folkeviser og Giger.

Her hviler vi ud i vort Hjertes Magt
og tænker tusind Mile.
Du gaar dig træer de tusinde Mil
og finder dog aldrig Hvile.

Den Anden svarer

Jeg takker dig, Ven, for det Ly, du gav
i Riget, hvorover du raader.
Men tyvefold er mit Hjærte delt
af Uvisheds lønlige Gaader.

Det er ej Gavn, at du skifter med mig
og Magten med mig deler.
Jeg og mine Drømme vi har saa lang en Vej
som Abraham med hans Kameler.

Skærsommersolen er bleven saa hed.
Naar Lyset i Skyranden størknes,
ved Aften ser jeg det korngrønne Land
frodigt at midsommermørknes.

Den drivende Dug i den tunge Rug
og Kør paa slagne Enge,

det lokker mig ud – her stod en Gang
vor unge Elskovs Senge.

Til Farten mod Fjærnets Himmelland
jeg spænder paa ny mine Saaler.
Min Snække fisker paa sorten Sø
efter Guldets i Daggryets Skaaler.

Farvel, farvel! og sé dig glad
paa Kransen, din Tærne flætted.
Jeg maa nu finde mit Kanaans Land –
Landet, som blev forjættet.

Med Tungsind drager jeg ud af din Port,
som Abraham med hans Kameler.
Der voxer ej mellem Mænd den Urt,
som mine Vunder heler.

Den Første

„En bygger sig Hus – En snører sin Bylt
for Livsens Vejsten at tælle.
Farvel da! vi mødes vel nok igen,
vi er under Sommerens Vælde!“